

Radu-Diomid Drăguș

Invitații lui Maxim Fischer
27 August 2018

Radu-Diomid Drăguș

Invitații lui Maxim Fischer

27 August 2018

Glasul roților de tren,
Binecunoscut refren
Ce ne duce negreșit
Într-un timp ce l-am trăit.

Dragi colegi IE70,

În luna August 2018 ardeleanul, sibianul, canadianul, adică colegul nostru CSF70 Maxim Fischer se afla în țară. Printre multe doruri a fost copleșit și de dorul colegilor, ca urmare la apelul Yvonnei ne-am adunat cca 20 de persoane la restaurantul Thalia din București. Este de remarcat că au venit colegi și din afara Bucureștiului și a țării, ceea ce confirmă clar că dorul revederii ne stăpânește pe toți. Noi, adică eu cu nevasta Gabi, am ajuns printre ultimii, după noi s-au prezentat Mitică Iliescu (TT70), venit tocmai din Brăila, și Florin Ilisei (CSF70). Lumea era așezată la o masă lungă, fondul sonor era foarte puternic, așa a ținut toată după masa până seara, semn că energie vocală încă există multă. A mâncat fiecare ce a vrut, substanța lichidă a constat din bere, vinuri de calitate și o sticlă de palincă adusă de un coleg, admiratori de palincă încă mai sunt. Masa a fost plătită de Max, acest aspect îl consemnez nu din anumite considerații pecuniare ci prin faptul că are o anumită semnificație. În definitiv fiecare își putea plăti masa, vorba ceea, la valoarea și pregătirea noastră ce mai contează o masă la restaurant. Dar Max era în poziție de gazdă și era normal să-și trateze musafirii, în plus pentru Max a fost o plăcere deosebită ca să fie asistat de așa mulți colegi și plăcerile se plătesc, nu-i așa ? Vom scrie:

Max Fischer cu doruri multe
Mulți invitați a avut,
Veniți cu multă plăcere
Toți bine au petrecut.

Intr-adevăr a fost o veselie generală care a ținut tot timpul, nu degeaba afirmam eu mai demult că întâlnirile colegiale nu pot fi decât minunate. Astfel de întâlniri ca aceasta au mai avut loc și probabil vor mai avea atât timp cât de peste mări și țări mai apare câte un coleg. Dau un exemplu la

secția IF70, acum câțiva ani am avut o întâlnire a colegilor, la un interval de timp nu prea mare a venit din America colegul Sorin Marcovici, cu aceea ocazie s-a mai făcut o întâlnire.

Max nu a venit singur, mai ales că a avut mai multe probleme prin Europa.

Max Fischer n-a venit singur,
Ne-a-ncântat de data aceasta,
Spre plăcerea tuturor
A venit și cu nevasta.

Nevasta lui Max, Aurelia, ce nume frumos (și nu numai), provine din Brașov, îmi închipui că cei doi parteneri au orgolii locale, fiind vorba de două mari și vechi orașe transilvane cu bogate istorii. Aș mai spune ceva legat de întâlnirea recentă ocazionată de venirea lui Max în țară, pentru el este un avantaj în sensul că și-a consolidat poziția în memoria noastră afectivă. Să imaginăm o scurtă convorbire între doi colegi peste vreo cinci ani:

-Recent am avut o convorbire telefonică cu Max, colegul nostru.

-Dar cine este Max ?

-Păi nu știi ?, acum cinci ani am avut o întâlnire cu el la restaurantul Thalia.

-A, da, sigur că da ...

După întâlnire Giorgio Scrima a scris versurile de mai jos.

*Pe onoarea mea, mon cher,
Maxim, marele bancker,
Merită medalia:
Ne-a unit...la Thalia!*

*Un Mecena, altădată,
Învestea mai mult în artă,
Max făcu, așa cum știe,
Și crede-n ...prietenie.*

*Thalia a comediei
Poate fi și serioasă
Slujind, de vrea, bucuriei,
Thalia-i cea grațioasă!*

În continuare trecem în revistă cine a venit și cine a lipsit, ne mai înviorăm privirea cu pozele participanților. Mai întâi colegii CSF70.

Urmeaza colegii de la alte secții.

Despre Lucian Popescu (TT70) vom zice:

Muntean get-beget, Lucian
Dintr-o singură ochire
A pus mâna pe-o ieșeancă
Și-a făcut mica unire.

În continuare dăm poze de grup.

Dăm în continuare și o poză de la masa festivă

Și acum facem și o mică statistică. Privind pozele constatăm că s-au prezentat 9 colegi de la CSF70 (Fischer, Yvonne, Farini, Tomescu, Ilisei, Negruțiu, M. Niculescu, N. Ștefănescu, Costache) 4 colegi de la TT70 (bună reprezentare) (Rozenberg, Scrima, L. Popescu), 2 colegi de la EA70 (Feldman, Drăgulănescu) și un reprezentant al secției IF70 (Drăguș). Numele sunt date în ordinea din poze. Secția Radio nu are nici un coleg participant. Față de întâlnirea din Maramureș de data aceasta colegii CSF70 sunt în număr mare.

Altceva constatăm, Regina Yvonne s-a cam pozat cu toți participanții, de aceea vom zice:

Regina mereu sprintară
S-a fotografiat cu toți
Ca să aibă fiecare
Daruri pentru scumpii nepoți.

Dăm și pozele câtorva colegi celebri care au lipsit de la această întâlnire (Neagoe, M. Diaconescu, Norea, Chirea, Câmpeanu, V. Verdeț-Spătaru, Gheție, Schwertner, Orban, Sterian). Celebritatea lor este legată în special de ceea ce au făcut de-a lungul vieții dar într-o anumită măsură este legată și de faptul că au participat la multe întâlniri anterioare.

Când am postat pe internet pentru prima dată această lucrare vorbeam de o surpriză, surpriza este Ana Maria, fata lui Mitică Iliescu. După ce Gabi și cu mine am sosit la restaurantul Thalia la scurt timp a pătruns înăuntru și Mitică Iliescu însoțit de fata lui, ea lucrează în zonă, nu a stat la petrecere. La plecare ne-am întâlnit cu Ana Maria, tocmai venea la tatăl ei, dar nu mi-a dat prin gând să-i fac vreo poză. Cam același lucru mi s-a întâmplat cu Laura de la Râșnov. Pun această deficiență pe slaba mea spontaneitate sau pe faptul că sunt ardelean cu un timp de reacție mai mare. Totuși motivul este primul, nu aș vrea să jignesc ardelenii cu motivul al doilea. În această împrejurare mi-am zis să nu închei lucrarea fără poza Anei Maria și în consecință i-am cerut lui Mitică să-mi trimită fotografii cu fata lui cea frumoasă. Se zice că ce este frumos și lui Dumnezeu îi place, păi atunci ce ne rămâne nouă bieților muritori în afară de adorare ?, nimic. Din păcate pozele sunt vechi de patru ani, unele noi ar fi fost mult mai bune. În final îi doresc Anei Maria multă sănătate și succes în viață și să fie mândră de tatăl ei care face parte dintr-o superbă generație de ingineri electroniști. Cu ocazia expedierii acestor poze am mai primit de la Mitică și poza celor trei colegi de mai jos.

Colegul CSF70 Nicolae Ștefănescu este stabilit în Franța, a participat și el la întâlnire, nu știm dacă a venit special sau era prin București. Configurația lui actuală este cea din dreapta. Comparând poza nouă cu una veche ajungem la o anumită concluzie, dacă se dovedește că este adevărată ar fi regretabil:

Lamele de bărbierit
În Franța nu se mai vând,
Numai pozele văzând
Lucrul este dovedit.

Înainte de a încheia aş vrea să povestesc ceva. De ceva timp a început şi Lucian Popescu (TT760) să ne trimită mesaje, unele în versuri. Relativ recent a trimis o poezie lungă, frumoasă şi tristă. Poezia a fost scrisă într-o rezervă a Spitalului Fundeni. (Fac o mică digresiune, eu locuiesc pe Şos. Fundeni pe care se află şi spitalul cu acelaşi nume. Un coleg mi-a vorbit îngrijorat pe ideea că aş fi internat la spitalul respectiv, nu este adevărat, acum sunt acasă, într-adevăr am fost la Spitalul Fundeni dar cu mulţi ani în urmă). Poezia şi în general textele lui Lucian mi-au trezit suspiciunea că ar fi în spital în stare destul de gravă. Nu a fost adevărat, primul pe care l-am întâlnit când am ajuns la restaurant a fost Lucian şi arăta foarte bine, m-am liniştit, nu l-am văzut de vreo 50 de ani, între timp i-a crescut şi mustaţa. Evident că după un interval aşa mare de timp a fost necesar să facem cunoştinţă.

Și întâlnirea aceasta ca și altele anterioare a fost plină de antren și voie bună. Toată lumea a venit și a plecat cu zâmbetul pe buze. În această situație nu am alternativă de scris, doar ceea ce urmează:

Dorul și cu dragostea
Nu sunt două vorbe-n vânt,
Ca dovadă întrunirea
Colegilor cu mult avânt.

Radu-Diomid Drăguș
August 2018
Tel. 0723 347 602
<radu.dragus@gmail.com>

